

מ"מ סימן צד סע' ו-ט

שאלות מחשבה :

1. בישלו 100 סמ"ק ירקות עם 10 סמ"ק בשר. שטפו את הירקות ובישלו אותם עם חלב. כמה חלב צריך כדי שהתבשיל החלבי יהיה מותר?
2. בישלו 100 סמ"ק ירקות עם 10 סמ"ק בשר נבלה. שטפו הירקות ובישלו אותם במים. כמה מים צריך כדי להתיר המים? לדעת מרן? ולדעת הרמ"א? האם הירקות מותרים.
3. הוציאו תבנית עם פיצה רותחת מהתנור וחתכו אותה עם סכין בשרית בת יומה. מה דין הפיצה?
4. מה הדין אם הניחו הפיצה על צלחת וחתכו אותה בסכין בשרית בת יומה?
5. הניחו פיצה חמה על צלחת בשרית בת יומה. מה דין הפיצה והצלחת?

סעיף ו: בשל בצלים או ירקות בלועים מבשר בקדרה חולבת

ספר התרומה סימן ס : דין כרישין ובצלים שרוצה לתת בקדירה של בשר וחתכם בסכין חולבת או אפכא, דלא סגי להו בהדחה לפי שראשי הכרישים והבצלים חריפין, והווי כמו צונן שחתכו בסכין ואם נתן אותו בקדירה מותר, דאין צריך רק ששים של טעם הסכין הבלוע בירק שהוא דבר מועט. ואם חתכן בסכין של עכו"ם אז צריך ששים של כל הירק דכולו נעשה נבלה, והדין הוא אפילו שאינו בן יומו, אבל עליו של כרישין וגם כרוב אינן חריפין, וסגי להו בהדחה.

הגהות רבינו פרץ מצוה ריג ו : ... ומהאי טעמא פירש רבינו ברוך דבצלים או כרישים הבלועים מאיסור ונותנן בקדרה של היתר צריך ששים מכולם ולא סגי ששים מן הבליעה, אבל אם הכרישים או הבצלים בלועין מטעם בשר ונתנן בקדרה של חלב או להפך אין צריך ששים רק מן הבליעה ולא מכולם, והיינו טעמא משום דגבי איסור הבלוע שם האיסור רק על כל החתיכה כדפרישי, אבל גבי בשר אין שם בשר על כל החתיכה. וכי תימא היא גופה מאי שנא זה מזה דגבי בליעת האיסור חשבינן כולה חתיכה כבליעה עצמה, וגבי בליעת היתר דבשר בחלב לא חשבינן כולה חתיכה כבלועה עצמה, ויש לומר דטעמי דבליעת איסור היינו משום דאפשר לסוחטו אסור, פירוש שאם היה יכול לסחוט האיסור הנבלע חוץ מן החתיכה שלא היה נשאר בו טעם איסור כלל, מכל מקום אסורה החתיכה לעולם כיון שחל עליה שם איסור שעה אחת, וזה הטעם לא שייך גבי בליעת היתר.

טור שו"ע סעיף ו

סעיף ז: בשר רותח שחתכו בסכין חולבת

רבנו פרץ בהגהת **סמ"ק סימן ר"ה** (אות יז): יש רוצים להתיר **בשר רותח שחתכו בסכין חולבת** ע"י קליפה, וכדאמרין גבי בית השחיטה רותח וסגי בקליפה, ולא דמי להתם, דהתם אין כל הבהמה רותחת אלא מקום בית השחיטה לבד, אבל חתיכה שכולה רותחת כשחותכין אותה בסכין חולבת מתפשט בכולה וכולה אסורה אם אין בה ששים כנגד כל הסכין. **ודוקא כשהסכין בן יומא**, אבל אם אינו בן יומא או אינו יודע אם הוא בן יומא אם לאו מסתמא אינו בן יומא, דסתם כלים אינן בני יומא, אבל קליפה בעי.

טורשו"ע סעיף ז

סעיף ח: גבינה חמה שנפלה בקערת בשר

רבינו ירוחם (נט"ו אות כח): מעשה היה **ונפל תוך תנור של פנאד"ש גבינה**, והתיר ר"י הפנאד"ש בקליפה להסיר מעליה, ואפילו שהגבינה לחה, שאין דרך גבינה ליכנס כל כך עכ"ל. ונראה דלא דמי לבשר רותח שחתכו בסכין חולבת דאסר הרב פרץ, דהתם שאני, דאגב דוחקא דסכינא מיבלע טובא, אי נמי התם היינו טעמא משום דהסכין פעמים שהשומן קרוש עליו ואינו ניכר, וכשחותך בו הרי טעם הבא מן הממש, משא"כ בקערה.

טורשו"ע סעיף ח

סעיף ט: בשלו דבש במחבת של בשר

מרדכי בסוף פרק אין מעמידין (ע"ז סי' תתלו) ובפרק כל שעה (פסחים סי' תקסב): מעשה בא לפני ר"י, **שבשלו דבש במחבת של בשר בת יומא והריקוהו חם בקערה של חלב בת יומא**, והתירה משום דשמנונית בדבש הוי נותן טעם לפגם, והביא ראיה לדבר. ולי נראה אפילו אם היה נותן טעם לשבח שרי, משום דהוי נ"ט בר נ"ט דהיתרא.

טורשו"ע סעיף ט